

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 47. Cadalous Antipapa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

clesiæ annos undecim & dimidium præ- Sæculum XI.
fuit. A.C. 1061.

§. XLVII.

Cadalous Antipapa.

Illam tempestate Italiae Regno moderaba- *Gest. Pont.*
tur Guido Parmensis, vir majorum *ap. Baron.*
ceris inclytus, ab Imperatrice Cancellaria- *an. 1061.*
rius creatus, quo auctore Episcopi Lon- *1062.*
gobardiæ, plerique Simonia & luxuria
vitiis notati, cum magna multitudine
Clericorum iisdem morbis laborantium,
congregati, statuerunt, nullum alium Pa-
pam, quam in Paradiso Italiae (hoc nomi-
ne Longobardiam indicabant) natum re-
cipere, & denique non alium, nisi virum,
qui ipsorum fragilitati indulgeret. Tum
ut cogitata exequerentur, aliqui eorum
superatis Alpibus coronam juveni Regi
deferunt, atque in conspectum matris
ipsius, Imperatricis, admissi ei suggerunt,
Henrico filio Dignitatem Patricii, quam
Imperator ejus parens habuisset, jure esse
conferendam. Simulque rogant femi-
nam, ut Papam eligi curaret, affirman-
tes, Nicolaum II. sancivisse, ut deinceps
nemo legitimus Pontifex haberetur, nisi
quem Cardinales elegissent, & cujus ele-
ctionem consensus Regis confirmasset.

His Legatis in Regia versantibus,
Conventus, seu Comitia generalia Basi-
leæ aguntur, in quibus, Italiae, id est,
Longo-

Sæculum XI. Longobardiæ, Episcopis præsentibus, Rex
 A.C. 1061. iterum coronatur, & Patricius Romano-
 rum appellatur. Postquam vero allatum
 est nuncium, Anselmum Lucensem Pa-
 pam electum fuisse & coronatum, non
 expectato Imperatoris consensu, Impe-
 ratrix & purpurati, quos a consiliis habe-
 bat, rati, id sua contumelia factum, Ca-
 dalum seu Cadaloum, Episcopum Parmen-
 sem, Papam, quem Honorium II. di-
 xerunt, eligi curant; quæ electio in Fe-
 sto SS. Simonis & Judæ vigesima octava
 Octobris ab Episcopis Vercellensi & Pla-
 centino, publicis Concupinariis, per-
 acta. (*)

Sed & Cadalous concubinatus & Si-
 moniæ vitio infectus, a Petro Damiani
 Lib. I. ep. 20. in epistola post aliquod temporis spatium
 ad eum data, acerbè increpatur. In
 exordio memorem esse jubet, Ecclesiam
 Romanam ipsi sæpius in tribus Conciliis
 Ticinensi, Mantuano, Florentino igno-
 visse & pepercisse. *Quo pacto ergo, in-
 quit, præsumpsisti, vel acquiescere potui-
 sti,*

(*) S. Petri Damiani de his duobus in sua
 epistola verba sunt: *Multum sane lætificat, quod
 hujusmodi te Pontifices elegerunt, Placentinus
 videlicet & Vercellinus, qui nimirum multum
 petulci & proletarii, sicut norunt disputare de
 specie feminarum, sic utinam potuissent in eli-
 gendo Pontifice perspicax habere judicium. &c.*

sti, ignorante Romana Ecclesia Romanum ^{Sæculum XI.}
 te Episcopum eligi, ut de Senatu, Clericis ^{A. C. 1061.}
 inferioribus, populoque nihil dicam? Quid
 vero tibi videtur de Episcopis Cardinali-
 bus, quorum in eligendo Pontifice præci-
 puæ partes sunt, & qui aliis prærogativis
 non modo quorumlibet Episcoporum, sed
 & Patriarcharum atque Primatum jura
 transcendunt? (*) Deinde Mitram & ru-
 beam Cappam Dignitatis Papalis esse in-
 dicia dicit, & subjungit, Papam eligi
 oportere primo ab Episcopis Cardinali-
 bus, ita ut secundo loco Clerici, & tertio
 loco populus consentiant. Rem deinde
 suspendi debere, donec Rex consulatur,
 nisi urgens periculum consecrationem
 differri prohibeat.

S. Petri Da-
 miani Epi-
 stola ad An-
 tipapam.

Tum ad crimina Cadaloi oratione
 conversa, *bucusque, inquit, Præbendarum
 Ecclesiarumve damnanda tua commercia,
 aliaque longe turpiora, quæ proferre eru-
 bescimus, in tuo tantum narrabantur op-
 pidulo; nunc vero omnis conditionis ho-
 minibus in toto Regno confabulandi ma-
 teriam*

(*) Primi Cardinales delecti fuere Episcopi,
 & procul dubio ideo, quia Episcopi erant. Ce-
 terum Cardinales auctoritatem & potestatem
 suam ex folius Summi Pontificis arbitrio habent,
 Episcopi vero eam a Spiritu sancto, teste S.
 Paulo Act. Apost. cap. 20. salva Sacræ Sedis præ-
 rogativa, acceperunt.

Sæculum XI. *teriam tua infamia præbet. Si ego in os*
A.C. 1062. *tibi tua flagitia objicerem, cum illa Cælo*
terraque testibus commiseris, negare non
posses, & protinus emendationem promit-
teres, quod omnes faciunt, qui Dignita-
tum culmina ambiunt, & conscientia ma-
lorum facinorum remordente anguntur.
Sed talibus ipsa celsitudo pejus peccandi
ocasio fit. Petrus Damiani suæ Decla-
 mationi pro Epilogo subjungit carmen,
 comminationibus plenum, cujus ultimus
 versus est: *Non ego te fallo, cæpto mo-*
rieris in anno. At istud Vaticinium non
 comprobavit eventus. (*)

Interea Cadalous magna vi auri in-
 structus, & copiis auctus, decima quar-
 ta Aprilis, anno millesimo sexagesimo se-
 cundo, ad portas Urbis omnibus impro-
 visus exercitum admovet. Favebant
 multi intus, præsertim Civitatis Roma-
 næ Centuriones, quos largitionibus sibi
 devinxerat. Castra posuerat in prato
 Neronis prope Vaticanum, & primo præ-
 lio commisso, edita magna Romanorum
 strage victor extitit. Cum vero haud
 diu

(*) Hic Cardinalis Baronius: Quod autem
 pertinet ad pronunciatum de exitu ejusdem va-
 ticinium, alibi ipse declarat, non de vitæ præ-
 sentis exitu intellexisse, sed ejus Depositione,
 cum esse desineret, quod affectabat, Summus
 Pontifex, in Concilio condemnandus.

diu post Godefridus Dux Hetruriæ adve-
nisset, Cadalao usque adeo accisæ sunt
vires, ut ne ipse quidem sine precibus &
largissimis donis in hostes sparsis effuge-
re potuerit. Ergo Parmam revertitur,
necdum tamen Romæ potiundæ spe ab-
jecta. Tunc Petrus Damiani altera epi-
stola ad eum data objurgavit, quod Ec-
clesiam propriam pessumdaret, ut rape-
ret alienam, quod poneret fiduciam in
thesauris, & Romanos, quorum patrem
se se jactaret, ferro perimeret.

Sæculum XI.

A. C. 1062.

lib. I. ep.

§. XLVIII.

S. Anno Archiepiscopus Coloniensis.

In Germania Henricus Rex, Festo Re-
surrectionis Ultrajecti cum matre Im-
peratrice celebrato, haud diu post ab ea
avellitur. Namque Imperii Proceres in-
vidia urebat, quod Agnete jubente Hen-
ricus Episcopus Augustanus præcipue
Regni negotia administraret; in suspi-
cionem pudicitia quoque inducebatur
Imperatrix ob frequentiore cum illo
Præsule consuetudinem. Itaque Anno
Archiepiscopus Coloniensis, consentien-
tibus non nullis aliis, Regem juvenem,
tunc decennem cum S. Lancea & orna-
tu Cæsareo Coloniam abducit.

Annonem tunc temporis Archiepi-
scopum Coloniensem, quippe hanc Ec-
clesiam jam annis sex regebat, in supe-
riore

Cont. Herm.

Lamb. an.

1062.

vit. S. Anno

ap. Sur. 4.

Dec.